

Veso Pirnat-Brolski

KRJAVELJ PRED POROTO

(Komedija)

Osebe:

Obtoženec

Paznik

Ostali pazniki

Predsednik porote

Levi porotnik

Desni porotnik

Tajnica porote

Paznik pripelje obtoženca v prostor, kjer za malo daljšo mizo sedi porota. Vsi imajo črna očala in na glavi seveda florestenčno lasišče. Srednji ki naj bi bil nekako predsedujoči ima pred seboj odprt prenosnik. Obtoženca posadi paznik na edini stol pred njimi. Pokima in odide.

Obtoženec (zafrkljivo pa vendar nekoliko prestrašen) Boboog daj.

PREDSEDNIK: Dober dan.

OBTOŽEBNEC: To bomo še videli. (polglasno zamrmra)
Ostrigeca, kaj se še vedno ne sme po starem reči bug dej.

PREDSEDNIK: Ali sem vas prav slišal? Veste kaj, mi moramo delati, mi smo v službi.

OBTOŽENEC: Dio bono, v službi, v službi? Še najboljša je služba, štiri ure prihod, štiri ure odhod, vmes pa marendi. Ha, ha.

(porotniki se spogledajo)

PREDSEDNIK: Prosim bodite resni. Odgovarjali boste na vprašanja samo z da in ne. V posebnih primerih, pa bomo zahtevali nekoliko več pojasnil.

OBTOŽENEC: Veste jaz sem nedolžen.

PREDSEDNIK: Počasi, počasi, to bomo še videli. Torej začnimo. Vaše ime in priimek?

OBTOŽENEC: Emil Zgaga.

PREDSEDNIK: (pogleda v računalnik) in reče, dobro tukaj piše Milan. Ali je to enako kakor Emil.

OBTOŽENEC: Da. Uradno sem Milan, po domače pa Emil.

© Veso Pirnat-Brolski

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

DESNI POROTNIK: Slišali smo, da imate še nekakšno posebno ime. Ali je to res?

OBTOŽENEC: No veste kaj, najrajši nebi o tem.
(porotniki staknejo glave, si šepečejo in zasmejijo.)

PREDSEDNIK: Opozoril sem vas, da odgovarjate samo z da ali ne.
Naprej. Po poklicu?

OBTOŽENEC: Da

PREDSEDNIK: Kaj da. Vprašal sem vas kakšnega poklica ste?

OBTOŽENEC: Rekli ste samo z da ali ne. Po poklicu sem filozof.

PREDSEDNIK: Poslušajte, ne se hecat z nami. Tukaj piše tapetnik.
Kaj je zdaj ste ali niste tapetnik.

OBTOŽENEC: Da, filozof ali tapetnik je isto.

PREDSEDNIK: Kako to mislite?

OBTOŽENEC: Da

PREDSEDNIK: Še enkrat vas opozorim, da resno in precizno odgovarjate. To kar boste odgovarjali bomo posredovali sodišču.

OBTOŽENEC: Oštja. Filozof sem zato ker sem filal in ponovno spet filam zofe.

(porotniki se ponovno spogledajo. Obrazi jim zasijejo v nasmešku.
Že naslednji trenutek se pa takoj zresnijo.)

PREDSEDNIK: Vidim, da se rad šalite. Kaj ste delali prej predno ste prišli sem.

OBTOŽENEC: Kakor sem vam povedal. Medtem ko sem filal zofe, sem bil tudi direktor skupnega podjetja, ki sva ga imela z ženo.
Alora, je zdaj jasno?

(porotniki se spogledajo).

PREDSEDNIK: Koga ali česa ste bili direktor.

OBTOŽENEC: Kaj me sprašujete, če že vse veste?

PREDSEDNIK: Počasi, počasi. Opozoril sem vas, da mi sprašujemo, vi pa odgovarjate. Torej ste bili že kdaj prej kaznovani?
Zaprti.

OBTOŽENEC: Da, ravno kar sem že nekaj dni zaprt. Prilegel bi mi se kakšen žluk Donata.

PREDSEDNIK: Veste kaj tako ne bo šlo. Mi vas zaslišujemo in vi odgovarjate. Razumete?

OBTOŽENEC: Da

PREDSEDNIK: Torej ste bili zaprti ali ne.

OBTOŽENEC: Da, večkrat.

PREDSEDNIK: Kdaj ste bili nazadnje v zaporu.

OBTOŽENEC: Pred kakšnim letom sem odsedel 18 mesečno kazen. Ampak veste, jaz sem nedolžen, popolnoma nedolžen.
Pritožil se bom.

PREDSEDNIK: Počasi, počasi, zmenili smo se kako boste odgovarjali. Razumete, ali naj vam povem še enkrat?

OBTOŽENEC: Da.

PREDSEDNIK: Če se vrnemo nazaj.

V katerem podjetju ste bili direktor.

OBTOŽENEC: Pri podjetju »Dobra mrha«. Pravzaprav, da.
(porotniki se ponovno spogledajo).

PREDSEDNIK: Tukaj piše Medica Karantanium. Kaj je prav.

OBTOŽENEC: Tisto je bila ana roba od prej. Po vaše, tisto je bil prvotno ime. Potem so pa posli z novim artiklom krenili na bolje in smo se odločili za Dobra mrha.

PRESEDNIK: Se ponovno hecate.

(tisti na levi nekaj zašepeta predsedniku).Torej prvotno ste se ukvarjali z medicinskimi pripomočki. Kaj pa kot Dobra mrha, s čim ste se ukvarjali?

OBTOŽENEC: Ne, pravzaprav da. (dobi suha usta in si nekajkrat potegne preko njih z jezikom).

DESNI: (zašepete predsedujočemu)

PRESEDNIK. Boste kozarec vode.

OBTOŽENEC: Da, pravzaprav ne. Najrajši bi Donat.

PRESEDNIK. No, bomo videli. Malo se vzdržite in prosim brez tistih vaših dialektičnih pripomb. Kdo je lastnik te vaše »Dobre mrhe«. Država ali...?

OBTOŽENEC: Lastnik sem seveda bil jaz. Pravzaprav sva dva. Moja malenkost in moja žena. V resnici je ona vse furala, da bi oštja. Jaz sem se ukvarjal samo z operativnimi posli.

PRESEDNIK: Rekli ste da so posli dobro napredovali in iz medicinskih pripomočkov prešli na drugi artikel?

OBTOŽENEC: Da

PRESEDNIK: Kaj je bilo tisto, nov artikel?

OBTOŽENEC: To so bile Dobre mrhe.

PRESEDNIK: Hočete reči, da ste bili nekakšna zvodniška firma.

OBTOŽENEC: Ne, nobenega zvodništva.

PRESEDNIK: Se nekako posvetuje z obema porotnikoma.

To se pravi dobavljali ste dekleta za družbo in vse tisto kar spada zraven.

OBTOŽENEC: Da, pravzaprav ne.

LEVI: Natančno, kako to mislite?

OBTOŽENEC: Za družbo ne, za tisto kar spada zraven da.

DESNI: Temu bi se reklo meseno poželenje.

OBTOŽENEC: Ma ke meseno poželenje oštja.

PRESEDNIK: Malo prej ste rekli da tisto kar spada zraven.

OBTOŽENEC: Da, samo...

PRESEDNIK: Dvigne roko in ga ustavi. Vrnimo se malo nazaj. Zakaj se niste še naprej ukvarjali z medicinskimi pripomočki.

OBTOŽENEC: Zato, ker se je z operacijskimi mizami zgodila tista pizdarija.

PRESEDNIK: Poslušajte, že nekajkrat sem vas opomnil. Malo več kulturnega izražanja. Povejte kaj se je zgodilo s tistimi mizami.

OBTOŽENEC: No, kako bi rekel, miškolanca se je zgodila. Bili so neki vijaki ki niso štimali. Takrat ko je kirurg hotel da bi zarezal, se je miza enostavno znižala.

LEVI: A samo to in ni se dalo popraviti. Kaj je bila pri vseh mizah ta napaka.

OBTOŽENEC: Da, pri vseh. No, bilo je tudi obratno. Včasih se je tudi zvišala in to je bila največja tragika. Res bi se lahko zgodilo nekaj nepredvidenega.

LEVI: Dobro, malo bolj natančno.

© Veso Pirnat-Brolski

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

OBTOŽENEC: Dio mio, kako bii...Saj veste kako je če ima kirurg skalpel v roki in se lahko odreže kaj preveč ali premalo.

PRESEDNIK: Kolega je rekel malo bolj precizno. Kaj mislite s tem?

OBTOŽENEC:Ha, sedaj me pa imate.

LEVI: Kar povejte.

OBTOŽENEC: Ne morem ne spodobi se. Na to ne bom odgovarjal. Rekli boste da sem ne kulturn. No, ni važno. Takole bi se lahko zgodilo. (nakaže z roko kakor da bi nekaj odrezal). Resk, pa adijo premoženje. Ekola, pa si baba, dedec.

PRESEDNIK: (dvigne roko) Dovolj, dovolj! Smo razumeli. Vseeno pripazite na svoj besednjak.

OBTOŽENEC: Veste včasih sem kaj rekel in sem v trenutku na je, na je...oprostite. Takoj so po meni, hop cefizelj pa te imamo.

LEVI: Poglejte gospod Zgaga. Že na začetku smo se zmenili. Mi sprašujemo, vi odgovarjate. Imate pa tudi pravico da ne odgovorite.

PRESEDNIK: Malo pauze. Vi ostanite na stolu in ko pridemo nazaj bomo nadaljevali.(ponovno odidejo mahajoč v ritmu glasbe iz Most na reki Kway).

OBTOŽENEC: Ali lahko sedaj dobim kakšen kozarec Donata.

PRESEDNIK: Počakajte, nekdo bo prišel. Opozarjam vas, nobenih neumnosti. Vse je varovano in zavarovano. Lahko vas tako ustrelijo.(porotniki drug za drugim odidejo v ravni vrsti s prizorišča. Pri tem vsi enako mahajo z desno roko naprej in nazaj. Videti je nenavadno vsklajeno. Nekako po vojaških normativih. Takoj za njimi vstopi elegantna mlajša oseba v mini krilu z mogočnim podloženim oprsjem.(Njeni lasje pa so tudi florestenčni ali pa morda kakšne druge barve, kar bo določil režiser v okviru zmožnosti. Tudi ona ima črna očala) z kozarcem in steklenico Donata. Vse skupaj položi na mizo od porotnikov. Natoči kozarec, ga ponudi obtožencu.

OBTOŽENEC: Odprtih ust gleda v njeno oprsje in vpraša. Ostrigeca, ali so to pravi ali napumpani? Ona ne reče nobene in še vedno drži kozarec pred njim. Ali je to Donat MG.

(prisotna samo pokima ne reče pa nobene)

OBTOŽENEC: Hja, tako pa že ne bo šlo. Najprej vi. Orka špinčič, ali je to res Donat MG. Če mi niste dali notri...kaj takega, da bom kaj nepotrebnega trobental. (prisotna odkima)

(obtoženec prime kozarec in ga v dušku izpije in mogočno rigne.)
Skužajte. Hvala bogu in partiji. (prisotna ponovno pokima)

OBTOŽENEC: Poslušajte v punca (se z občudovanjem zagleda v njeno oprsje). ali bi pustila, da malo potežkam tiste vaše(ona se odmakne in energično nakaže karate gib.

OBTOŽENEC: Olala, saj sem se samo hecal.

(Na sceno pridejo porotniki. Ponovno strumno mahajo v enakomernem ritmu z eno od rok. Lahko se umesti nekaj glasbene spremljave – morda žvižganje iz filma Most na reki Kwai. Sedejo po ustaljenem zaporedju)

OBTOŽENEC: (pogleda v smeri odhajajoče) Orka špinčič?, ta je pa res dobro tapecirana, dobra bi bila za na zofo. Vse kaže, da je zrasla na našem gorenjskem mleku.

PRESEDNIK: Kakor vidimo, ste si opomogli?

OBTOŽENEC: Da, res sem prišel malo k sebi. (mogočno rigne) Oprostite. Da lahko se zgodi, d bom po tem radgonskem biseru prepeval še kakšen opus 14, pomladna prdalina, alegro vivace, con brio. Aha, a vam povem enega?

PRESEDNIK: Ne, mi smo tukaj zaradi nečesa drugega.

(desni nekaj zašepeta predsedniku)

PRESEDNIK: No, pa povejte, to ne bo šlo v zapisnik.

OBTOŽENEC: Kakšen zapisnik, oštja. (pogleda po zidovju in stropu.)

Gre takole. Ko si komaj sveže poročen rečeš. O tvoj mili glas. Čez dvajset let pa rečeš, spet prdiš prasička se hahlja da se kar duši.

Tudi žreci se glasno zasmehujejo in pričnejo kašljati. Punca z Donatom ga jezno pogleda in ponovno nakaže tiste karate gibe.

DESNI: Krasno! A tako vi govorite svoji soprog.

OBTOŽENEC: Hja, ha, ha, lovi sapo. Ne, to pa ne, sse ooproščam, ta štos mi je povedal eden od policajev.

PRESEDNIK: Počasi, počasi, vi ste pa res za vice. Ampak bodimo resni imamo še precej vprašanj.

OBTOŽENEC: (ponovno pomigne proti odhajajoči) A ta je tista ki jo vi masirate?

PRESEDNIK: Veste kaj, tukaj mi postavljamo vprašanja. Ona dela zapisnik. No, nadaljujmo?

LEVI: (nekaj zašepeta predsedniku) No, izjavili ste da ste filozof. Ali nam lahko posredujete kakšno filozofsko misel.

OBTOŽENEC: Ne

LEVI: Zakaj ne?

OBTOŽENEC: Ker mi trenutno ne pride nič na misel.

LEVI: No, morda pa le, pomislite malo.

OBTOŽENEC: Eno imam res. Samo prosim naj ostane samo pri tem kar bom rekel. Nebi rad, da bi odšlo v zapisnik. Ali pa da bi me takoj hop cefizelj. Zaradi takih in podobnih sem jo že večkrat dobil po pi... oprostite po glavi.

PRESEDNIK: No, kar na dan z besedo.

OBTOŽENEC: Če že hočete. Misel ni povsem moja, je pa v rabi tam pri nas na jugu. Takole: Treba je uzeti tam kamor je en dati tam ku ni.

(porotniki se spogledajo)

LEVI: Lepo, dobra misel. Hvala.

PRESEDNIK: Ali ste tako ravnali tudi vi.

OBTOŽENEC: Ne

(predsedujoči gleda v računalnik in z roko pokaže proti ekranu. Vsi skupaj staknejo glave in si nekaj šepetajo)

PRESEDNIK: Tukaj imamo podatke, da so vas videvali tam na Havajih. Blizu tistega lulu lulu. Hočem reči Honoluluja. Ali nam lahko pojasnite kaj ste tam počeli.

OBTOŽENEC: No, malo sem se sončil, dobro papal, plesal nekakšni hula-hula in včasih tudi kaj lulu lulu. Pa še marsikaj drugega se mi je zgodilo. Bilo je enkratno. Tudi vam bi prav prišlo.

PREDSEDNIK: Pa v banko ste tudi šli, kajne.

OBTOŽENEC: Ne, pravzaprav da. Včasih nama je zmanjkalo kaj drobiža.

(porotniki ponovno staknejo glave in gledajo v monitor)

PREDSEDNIK: Tukaj so podatki, da ste notri nesli tudi nekakšen paket. Ali je bilo to tisto, vzemi tam kjer je in daj tja kjer ni.

OBTOŽENEC: Ne, to pa ne. Saj veste da ne gre tako enostavno. Nobenih paketov. Pravzaprav da. Enkrat sem res nesel tisti puncu za blagajno bombonjero.

PREDSEDNIK: Hm, hm, hm. Na začetku vas je kolega pozabil opozoriti, da morate govoriti resnico in samo resnico.

OBTOŽENEC: Da, saj govorim. Bombonjero sem nesel tisti s katero sem plesal hula-hula in včasih delal tisti lulu lulu.

(vsi se zasmejijo)

PREDSEDNIK: Zakaj se pa vi smejte?

OBTOŽENEC: Kaj je prepovedano. Kakor takrat v starih časih. Včasih je kdo povedal vic, pa je moral zaradi tega oditi za 5 let v pržun.

PREDSEDNIK: Torej če prav razumemo imate tam v tisti banki svoj račun.

OBTOŽENEC: Da, nekaj malega drobiža. Pravzaprav imel sem ga. Dokler ni izpuhtel.

PREDSEDNIK: Pojdimo malo k bolj resnim stvarem. Torej če prav ugotovimo, je vaše poslovanje »Dobre mrhe« bilo nezakonito.

OBTOŽENEC: Ne

PREDSEDNIK: Kako to mislite.

OBTOŽENEC: Bilo je popolnoma zakonito. V vseh večjih mestih smo imeli trgovino.

DESNI: Torej so tista dekleta ali ženske bile kar v trgovini.

OBTOŽENEC: Da in ne.

DESNI: A kar v trgovini so opravljale svojo obrt.

OBTOŽENEC: Ne

PREDSEDNIK: Prosim bodite natančni in nam povejte kako je stvar potekala. So se gibale po trgovini ali ne?

OBTOŽENEC: Ne

DESNI: Poglejte gospod Zgaga ne se hecat z nami. Pravite, da so bile v trgovini in se niso gibale.

OBTOŽENEC: Čakale so, niso se gibale.

LEVI: Dobro, niso se gibale. Kaj so pa počele? Zahtevam precizen odgovor.

OBTOŽENEC: Oštja, saj sem že rekel, da se niso gibale. Nekatere so bile tam in pripravljene.

PREDSEDNIK: Kako so pa odhajale

OBTOŽENEC: Odpeljali smo jih naročniku. Tistemu gospodu, ki si jo je poželed. Bili smo solidna firma.(se zshahlja)

(porotniki se spogledajo)

PREDSEDNIK: Veste kaj ne se hecat z nami. Bodite resni.

(vsi gledajo nekaj časa v računalnik.) Tukaj imamo podatke, da vam je promet iz leta v leto vse bolj naraščal.

OBTOŽENEC: Da, pravzaprav ne.

DESNI: Kako to mislite?

OBTOŽENEC: Nič ne mislim.

PREDSEDNIK: Pravite, da so posli šli odlično.

OBTOŽENEC: To je bila roba za ne vervat. Da kar nekaj let je trajalo. Oštja, bilo je tako lepo, da je kar klicalo po nečem slabem.

PREDSEDNIK: Da, tudi tukaj se vidi da se vam je zgodilo nekaj slabega. Da ste imeli opravka s sodiščem. Ali je to v zvezi s tistim posojilom, ki ga baje še do danes niste vrnili.

OBTOŽENEC: no to s posojilom nimam še zaključeno, sicer bo pa treba zaslišati mojo ženo če jo bodo sploh našli. Obresti so bile prav svinjske. Za december je razpisan narok. Jaz sem pri tej zadevi povsem nedolžen, veste. In to bom tudi dokazal.

DESNI: Prišepne predsedniku

Desni. Torej to posojilo kakor vidimo tukaj gre za šest milijonov.

OBTOŽENEC: Da nekaj drobiža.

LEVI: A to je za vas drobiž? Ali sploh veste, da bi s tem lahko zgradili kar precej stanovanj.

OBTOŽENEC: kakor se vzame, malo izvajalcem in nekaj podizvajalcem, pa kakšna kažupula, hočem reči brunarica ali vikend pa ne ostane več kaj dosti, ha, ha, ha.

PREDSEDNIK: No, modrovali boste na sodišču.

OBTOŽENEC: Vse skozi vam govorim da sem nedolžen. Dio bono, jaz z posojilom nimam nič. Samo podpisal sem in sploh nisem vedel kaj.

PREDSEDNIK: Pustimo to, to bo ugotovilo sodišče. Kaj ste hotel s tem posojilom.

OBTOŽENEC: Hotela sva širiti prodajo na tla bivše Jugoslavije, na Madžarsko, Romunijo in še vse druge države zraven.

PREDSEDNIK. Kje je sedaj ta denar.

Od posojila.

OBTOŽENEC: Ne vem.

PREDSEDNIK: kako to da ne veste?

OBTOŽENEC: Ne vem, ker ga ni več.

PREDSEDNIK: Povejte osebo, ki vam je odobrila to posojilo.

OBTOŽENEC: Ne vem, jaz te osebe ne poznam.

LEVI: kako da ne veste in ne poznate?

OBTOŽENEC: Oštja, če rečem da ne vem, potem ne vem. Vse je uredila moja žena. Ona je diplomirana ekonomistka. Jaz sem celo stvar samo podmazal.

PREDSEDNIK: Hočete reči da ste dali podkupnino.

OBTOŽENEC: Da, če vi tako rečete.

LEVI: In koliko denarja je bilo to?

OBTOŽENEC: Hja, spet ne boste verjeli da ne vem.

PREDSEDNIK: Dajte no, ne se iti z nami to šarado. Če hočete veste. če nočete pa ne veste.

OBTOŽENEC: glejte, kar nekajkrat je žena prišla in rekla, da je treba dat še nekemu in potem spet drugemu. Hja, veste nič ne

morem potrditi in navesti prave vsote, ker dokumentacija ne obstoja. Upam, da vam je jasno, da se v takih primerih ne daje nobenih potrdil.

LEVI: Torej ste ta denar od posojila nekam naložili?

OBTOŽENEC: Da in ne.

PREDSEDNIK: Ali je bil ta denar na Havajih?

OBTOŽENEC: Nato ne bom odgovoril.

PREDSEDNIK: Veste od teh odgovorov je odvisno kako bo šlo na sodišču. Morali boste imeti odvetnika.

OBTOŽENEC: Nimam denarja.

DESNI: Saj vam ga dodeli sodišče. Ne se delati neumnega, saj veste da gre tako.

OBTOŽENEC: Hja, prav od sodišča, dio bono, da me bo še bolj potunkal.

PREDSEDNIK: Torej je bil ta denar na Havajih.

OBTOŽENEC: Da večji del.

LEVI: Kaj pa drugo.

OBTOŽENEC: Saj veste kako je z denarjem.

Pride in gre. Ni ga več.

PREDSEDNIK: Torej ste na veliko zapravljali.

OBTOŽENEC: Saj pravim, da pride in gre. Hotel sem vsaj enkrat v življenju živeti kot človek.

DESNI: Če prav razumemo sta ga skupaj z ženo zafrčkala?

OBTOŽENEC: ne, ona je Gorenjka in je zelo šparovna.

Predsednik: Hočete reči, da ste ga vi sami zapravili.

OBTOČENEC: Tako nekako. S tisto mojo lulu-lulu sva jedla jastoge, pila šampanjec pa saj veste da kaviar pri taki priložnosti ne sme manjkati, itd se vozila z najetim helikopterjem, najela jahto pa muzikonterje. Pa darilce sem in tja, kakšna zapestnica, ogrlica, saj veste kako to gre.

PREDSEDNIK: pravite da sta zapravila samo vidva.

OBTOŽENEC: ne, to pa ne, še ena njena prijateljica je bila zraven. Neka missica. Dio kristo, taka baba da padeš dol.

DESNI: Veste kaj, kar tako pa niste zapravili vsega, samo za ženske.

OBTOŽENEC: Seveda ne. Imeli smo najetega šoferja. In še nekaj drugih se je prislinilo zraven. Oštja, kadar imaš denar se kar lepijo na tebe. Oh kako naj vse naštejemo.

PREDSEDNIK: Torej ste se šli z obema tisti vaš lulu-lulu.

OBTOŽENEC: na, pa me spet imate. Oštja, bilo je kar naporno.(porotniki se ponovno spogledajo).

Obtoženec; Glejte gospodje, pa menda ne boste vsega tega dajali v zapisnik. Oštrigece. Spet se bo naokoli govorilo kakšen Krjavelj sem. Sicer pa je bil tisto moj denar oz. najin.

LEVI: Dobro, dobro. In kaj je vaša žena rekla na vse to?

OBTOŽENEC: Nič

PREDSEDNIK: Kako nič?

OBTOŽENEC: Ni je bilo cele dneve, ker je fijakala po drugih otokih. Tudi ona se je imela lepo.

PREDSEDNIK: Prav, prav, vrnimo se malo nazaj.

OBTOŽENEC: Veste, jaz sem povsem nedolžen. Sploh ne vem zakaj sem tukaj?

PREDSEDNIK: Zakaj ste tukaj to šele sedaj ugotavljamo. Za enkrat ste samo v priporu. Sodili vam bodo drugi teden.

LEVI: Nekaj zašepeče predsedniku.

PREDSEDNIK: Kaj pa je bilo s tistimi puncami od Dobre mrhe.

OBTOŽENEC: Nič, ostale so notri.

PREDSEDNIK: Čakajte, kako to mislite?

OBTOŽENEC: Natanko tako kakor sem rekel.

PREDSEDNIK: Kako je to potekalo.

OBTOŽENEC: No, to je poslovna skrivnost, saj veste da ne morem vsega povedati.

LEVI: Zmenili smo se da govorite resnico in samo resnico. Torej?

OBTOŽENEC: Oprostite, saj bom.

LEVI: Kaj se je zgodilo, ko je prišla k tistemu ki jo je naročil.

OBTOŽENEC: Pravzaprav takoj jo je pričel pumpati. Saj veste kako to gre.(porotniki se presenečeno spogledajo)

PREDSEDNIK: A kar takoj?

OBTOŽENEC: Da. Nekateri takoj drugi kasneje. Madonca, so bili taki ki so to delali dvesto na uro.

PREDSEDNIK: Čakajte, tu nekaj ne štima. Ali govorimo o isti stvari.

OBTOŽENEC: Da (porotniki si ponovno nekaj časa šepečejo).

PREDSEDNIK: No če hočemo biti natančni, kaj se je zgodilo v nadaljevanju.

OBTOŽENEC: Dostikrat jo je tudi izpumpal, pravzaprav spustil.

PREDSEDNIK: Čakajte, tukaj še vedno nekaj ne štima. Veste, ne se hecat z nami. Zakaj pravzaprav gre.

OBTOŽENEC: Niste me vprašali. Gre za ženske, ki brezplačno nudijo svoje usluge.

DESNI: Še vedno ne razumemo. Torej niste nič zaslužili? Torej so kar zastonj dajale.

OBTOŽENEC: Smo, smo, kar dobro smo zaslužili.

PREDSEDNIK: Kaj je bilo razvažanje in vse tisto ostalo zastonj.

OBTOŽENEC:(tiše sam pri sebi) dio, ke miškulanca. Glejte, niste me vprašali. Pa da se nebi lovili vam povem, da gre za ženske iz gume oz. posebne plastike, ki se napihne in izpusti. In to imajo nekateri osamljeni moški prav radi.

(porotniki se spogledajo in precej časa šepečejo)

PREDSEDNIK: Zakaj nam pa tega niste takoj povedali.

OBTOŽENEC: Niste me vprašali in rekli samo da in ne.

LEVI: In kdo so bili naročniki?

OBTOŽENEC: Vse sorte moški, politiki, direktorji. In če sem bolj natančen anka, ženske.

PREDSEDNIK: Kaj so imele kakšna imena ali kakšne nazive.

OBTOŽENEC: Bile so večinoma kakšne pokojne igralka ali pevke. Na primer, nekateri so imeli zelo radi Merilin More pa tisto Marlen Deterlih. Drugi spet malo bolj eksotične. Ha, ha. Eni je bilo ime Mata Hari. Dio, prav res bile so tudi Esmeralde, pa Barbare, Agate

nekaj je bilo tudi Franck, pa Jožic, Rozamunda, Moonika. Pa oštja kdo bi se vseh spomnil.

DESNI: Kaj ste tudi vi poskusili to zadevo.

OBTOŽENEC: Ne, mene je to zanimalo samo poslovno.

DESNI: A tako, niste čutili da bi tudi vi poskusili.

OBTOŽENEC: Rekel sem da ne. Z mano je drugače. Meni tistega kot ste prej omenili mesenega ni manjkalo. Imenovali so me Emil Krjavelj.

PREDSIEDNIK: Saj ste poročeni. Kaj je na to rekla vaša soproga.

OBTOŽENEC: Ona je rekla, da bi morali odpreti zbirni center, da bo vse pod kontrolo.

PREDSIEDNIK: Veste kaj, ne se hecat z nami. Zakaj pravzaprav Emil Krjavelj? Oštja, kaj česte da jaz znam.

OBTOŽENEC: Čakte, veste to je delikatna zadeva. Govorilo se je, da sem nadnaravno obdarjen. Saj razumete?

DESNI: No, ni nam prav jasno. Kako to mislite obdarjen?

OBTOŽENEC: Ne prosim vas o tem res ne. Ne bom odgovoril, se ne spodobi.

PREDSIEDNIK: Kar povejte! Mogoče bo za vas olajševalno.

OBTOŽENEC: ha olajševalno, verjemite mi prav zaradi tega sem nastradal.

LEVI: Kar na dan z besedo

OBTOŽENEC: Sem rekel da ne bom, oštja saj ni v nobeni zvezi s sodiščem. Saj veste kako je to. To je tako, da ima nekdo malo več, drugi pa malo manj. O bon!

(porotniki se glasno zakrohota in kot bi odrezal tudi utihnejo)

PREDSIEDNIK: Kaj se pa vi smejite.

OBTOŽENEC: O oooooštrigeca (lovi sapo) Zato ker me sprašujete take neumnosti.

PREDSIEDNIK: Dobro, dobro (tisti desni nekaj prišepne predsedujočemu). Ali ste jemali kakšne afrodizijake, poživila, kakšne substance?

OBTOŽENEC: Dajte no. Res nisem več mladenič, ampak tistega ne potrebujem. Veste, tisti cialis, pa tartufi in viagra, to so same neumnosti. Naj kdo poje krožnik dobrega pršuta in spije kakšne pol litra refoška, pa bo ben videl.

PREDSIEDNIK: Hvala za recept. Tega ne bom dal v zapisnik. Vi pa malo pripazite na svoj besednjak.

OBTOŽENEC: Se oproščam ne bom več.

PREDSIEDNIK: A je vam pomagalo. Mislim pršut in vse ostalo.

OBTOŽENEC: Uuuuu, ne me vprašat. Skoraj se nisem mogel ustaviti. Niti takrat, ko bi moral dol na Vrhniki. Ha,ha,ha.

PREDSIEDNIK: Na Vrhniki, na Vrhniki? No, saj vas razumem. Se porotniki spogledajo.

LEVI: Malo prej ste izpovedali, da žene ni motilo to vaše poskakovanje.

OBTOŽENEC: Ne, sploh ne. Kakšen večer sem ji rekel, Mateja pripravi čaj in ona je že vedela kaj jo čaka.

PREDSIEDNIK: Pravite, da je bil tisto z napihovalkami zelo dober posel?

OBTOŽENEC: Da, res zelo dober. Oštja (nekoliko tišje reče sam pri sebi) škoda, ker so nam kmalu vse zaprli.

PRESEDNIK: Ne razumemo. Rekli ste da je bilo vse zakonito.

OBTOŽENEC: Da, vse je bilo, tudi na sodišču sem to izpovedal. Nič ni pomagalo. Dobil sem 3 leta in 4 mesece. Razsodba je bila, ukvarjanje s pornografijo in zvodništvom.

PRESEDNIK: Pa vas ja niso zaprli samo zaradi tega.

OBTOŽENEC: Ne

PRESEDNIK: Kaj mislite. Zakaj?

OBTOŽENEC: Sploh ne vem zakaj sem bil obsojen.

LEVI: Dajte no, tako na pamet pa že ne gre. Kaj niste imeli odvetnika?

OBTOŽENEC: Imel in mastno sem ga plačal. Rekel je, zašili te bodo. Pa bom poskušal malo zmanjšati.

PRESEDNIK: Saj ste jo kar dobro odnesli.

OBTOŽENEC: Kuri, vse je bila zarota.

PRESEDNIK: Torej še sedaj ne veste zaradi česa ste bili obsojeni.

OBTOŽENEC: Veste, male ribe vedno naje.. hočem reči nastradajo. Brancine pa pustijo na miru. Kuverte, kuverte, to šiba sem in tja.

DESNI: Dajte no. Vi še vedno mislite da je bilo vse zakonito. Pornografija in te dejavnosti okoli tega so kaznive.

OBTOŽENEC: Odvetnik je rekel, da sem jo še kar dobro odnesel. Nekomu sem šel hudičevo v nos. Če vidijo, da si dobro zašibal posle te hočejo takoj uničiti.

(iznenada vstopi tajnica ki je prej prinesla Donat MG in poda predsedniku preganjen listek papirja in odide izzivalno z zadnjico v ozadje.)

OBTOŽENEC: Uhuhu (si pomane oči) oštrigeca, ta bi pa prebudila tistega, ki bi migal še z zadnjo kocino.

(porotniki se zasmejijo in ponovno kot bi odrezal zavzamejo resno pozo)

PRESEDNIK: Bodimo malo resni.

OBTOŽENEC: Da, resno mislim, da bi bila ta vaša dobra za na zofo.

PRESEDNIK: Pustimo neumnosti. A pravite, da vam odvetnik ni nič pomagal.

OBTOŽENEC: Kaj bi pomagal, samo važil se je, celo sodeloval je da so me zašili. Še sedaj ne vem po kakšnih paragrafih sem dobil tisto kazen. Hec pa je, da sem ga plačeval kakor da sem jama brez dna. Njega je zrihtala žena, češ da je njen daljni sorodnik. Nekakšen srnič, no po vaše bratranec. Debeluhar mi je samo pulil šolde. No, če pošteno povem zmanjšana je kazen za kakšno leto, to je pa tudi vse.

PRESEDNIK: Kaj ste potem počeli ko ste prišli iz zapora.

OBTOŽENEC: Nič, prav nič. Hotel sem se ukvarjati tudi malo s politiko.

PRESEDNIK: V kateri stranki ste bili?

OBTOŽENEC: Malo tu malo tam.

DESNI: Ste hotel bili poslanec v parlamentu?

OBTOŽENEC: Ne, ni mi uspelo. Rekli so, da je z mano konec, ker sem bil v zaporu.

PREDSIEDNIK: Kaj ste pa počeli. Trgovine so bile zaprte, s poslom je bilo končano. Tudi s politiko niste uspeli. Torej kaj?

OBTOŽENEC: Z ženo sva odšla še enkrat na Havaje, ker me je zapor nekoliko izčrpal. In je ona menila, da je najbolje, da nekoliko spremenim okolje, ker tudi z davkarijo ni bilo vse jasno.

DESNI: Kaj ste imeli denar za vsa ta potovanja?

OBTOŽENEC: No nekaj drobiža je še vedno ostalo. Vsaj nekaj časa.

PREDSIEDNIK: Kako to mislite.

OBTOŽENEC: Tako, za vsak slučaj sem imel nekaj v štumfu kakor bi rekli pri vas. Veste, denar je bil moj in nikomur ga nisem ukradel. Posojilo je bilo varno spravljeno. Jaz se ga nisem dotaknil.

PREDSIEDNIK: Natančno. Koliko je bilo to.

OBTOŽENEC: Nekaj ubogih milijončkov kakor sem rekel, tam na tistem kot ste rekli lulu-lulu in kakšno kilo ali dve še v Hong Kongu, kjer mi je dobavitelj nakazoval provizijo.

LEVI: Pravite, dokler je trajalo. Malo bolj natančno o tem.

OBTOŽENEC: O tem najrajši nebi.

PREDSIEDNIK: Glejte, vaša usoda bo odvisna od tega, kar boste tu izpovedali.

OBTOŽENEC: Ko sem v tisti hudi vročini odšel na pivo in prišel nazaj, moje žene tam na soncu ni bilo več. Spraševal sem, pa mi nihče ni vedel nič povedati. Mislil sem, da se je utopila ali pa da jo je požru morski pes. Ha, ha, ha.

DESNI: In niste poklicali policije?

OBTOŽENEC: Ne pričel sem se počutiti srečnega in svobodnega kot ptiček. Kar vriskalo je v meni. Čez nekaj dni pa sem le izvedel, da je odšla z nekim debeluharjem. Takoj se mi je posvetilo.

DESNI: In kaj ste počeli potem?

OBTOŽENEC: Takoj sem odšel na banko in glejte, tam na računu ni bilo več niti ficka. Skoraj bi me kap.

PREDSIEDNIK: Pravite, da ste bil popolnoma brez vsega.

OBTOŽENEC: Po velikem trudu sem le uspel, da so mi iz Hong Konga nakazali nekaj tisočakov, da sem lahko odšel nazaj domov v Karantanijo.

PREDSIEDNIK: Še nekaj predno zaključimo. (gleda v računalnik). Imeli ste nesrečo. Hm,hm. Veliko poškodb ste imeli.

OBTOŽENEC: Tisto je bilo takrat, ko so me pretepli moji nekdanji delavci.

PREDSIEDNIK: Zakaj so vas pretepli?

OBTOŽENEC: Tako je naneslo. Dolžan sem bil nekaj plač in nekaj regresov. Vsakemu sem dal nekaj. Potem je pa nekdo izvedel, da že nekaj časa nisem plačeval prispevkov za pokojnine.

LEVI: In kaj se je zgodilo potem?

OBTOŽENEC: Počakali so me, v neki temni ulici. Nekdo mi je potisnil vrečo na glavo in potem je padalo po meni kot križana madona.

DESNI: Pa se niste nič branili?

OBTOŽENEC: Sem tudi nekajkrat sem zamahnil na slepo. In enega kar dobro zadel.

PREDSIEDNIK: In kaj je bilo potem?

OBTOŽENEC: Tip se je spotaknil in padel na tla. Ko sem se premaknil, sem mu na nekaj stopil. Pričel se je dreti da je šlo skozi možgane. Nekdo je rekel, kaj se dereš kot Pavarotti.

PREDSIEDNIK: Malo bolj precizno. Na kaj ste mu stopili.

OBTOŽENEC: Na, pa me spet imate. Že v naprej se oproščam. Glejte jaz teh medicinskih izrazov ne poznam. No mi domačini temu rečemo jejca.

DESNI: Torej ste nekoga poškodovali, ga naredili invalida?

OBTOŽENEC: Ne vem, mislim da ne. Dru se pa je dru, ja. Dio kristo kako je vpil. Mene skoraj ni bilo slišati ker sem imel vrečo na glavi.

PREDSIEDNIK: Pa se niste mogli osvoboditi?

OBTOŽENEC: Ne, ker me je nekdo tako močno udaril na trebuh da sem komaj lovil sapo. Nisem si mogel dati duška.

LEVI: In potem je bilo konec vsega?

OBTOŽENEC: Ne, tisti tip je vstal in me je z vso močjo kresnil po nosu in rekel. Tukaj imaš prašcon. Takoj sem začutil, da mi je zlomil nos. Kar zahreščslo je.

PREDSIEDNIK: In potem?

OBTOŽENEC : zaslišal sem, da so se odpeljali in potem sem le uspel potegniti vrečo z glave in se končno pričel tudi sam dreti. Bolelo me je uh mislil sem da sem na pol mrtev.

PREDSIEDNIK: Ali ste prijavili?

OBTOŽENEC: Ne. Nisem.

DESNI: Ali so bile poškodbe hude?

OBTOŽENEC: Uhuhu pa kako. Nalomljena rebra, zvita rama, nekaj zob, zlomljen nos. Spodaj med nogami mi je tekla kri in mislil sem da mi je šlo vse moje premoženje k vragu.

PREDSIEDNIK: Torej ste bili v bolnici.

OBTOŽENEC: Da, samo sem kmalu zbežal iz nje.

LEVI: Zakaj ste zbežali.

OBTOŽENEC: Ja morda se boste temu smejali. Sestre so si kar naprej nekaj šepetale. In nekega dne me je ena od njih vprašala, če sem jaz res tisti Emil Krjavelj?

PREDSIEDNIK: No, saj to ni nič hudega.

OBTOŽENEC: Res ni nič hudega ampak tokrat sem bil precej zdelan.

PREDSIEDNIK: Kaj ste bili sami v sobi?

OBTOŽENEC: Ne

DESNI: Kako to mislite.

OBTOŽENEC: Zraven mene je ležal en star možakar iz Istre. Kar naprej je robantil in nergal, tako da je šel že vsem na živce. Ta je bil res pravi krjavelj. Oštja, kot da bi ga narisal. Suh, ves rdeč, kakor da ga cele dneve žge sonce.

PREDSIEDNIK: s tem vašim Krjavljem pa že kar pretiravate. Kaj ne veste da je to literarna figura?

OBTOŽENEC: Poznam Jurčiča. Saj sem ja filozof, oštja.

DESNI: In kaj so potem naredili s tem človekom?

OBTOŽENEC: Ob neki viziti je prišel znan primarij, se mu nasmihal kakor da ga pozna in mu napisal pol litra refoška. Čudež, takoj je ozdravel in postal dobre volje in začel poskakovati naokoli.

LEVI: In zaradi tega ste zbežali iz bolnice.

OBSTOŽENEC: Ne, vse skupaj je postalo prav hecno. Razlog je v tem da ne maram bolnišnic.

PEDSEDNIK: In kam ste se namenili?

OBTOŽENEC: Ko sem tekel po cesti me je ustavila policijska patrulja in me vprašala kaj počnem ob tej uri.

LEVI: In kaj ste odgovorili.

OBTOŽENEC: Rekel sem, da treniram za mali maraton. Šele potem sem se zavedal, da tečem v bolniški pidžami.

LEVI: In spustila sta vas?

OBTOŽENEC: Eden je vprašal kaj imam na sebi. Bil sem v zadregi. Pa mi je tisti drugi skočil na pomoč. Rekel je kolegu. Vosu kaj ne vidiš da ima trenirko od Olimpije?

PREDSEDNIK: Dajte no, barve od Olimpije so ja zelene. In kaj je bilo nato?

OBTOŽENEC: Da. Nekaj časa sta vozila ob meni in potem me je eden od njiju spet vprašal, kaj se mi je zgodilo z obrazom. Rekel sem, da sem padel po stopnicah. Zarezala sta se in odpeljala.

PREDSEDNIK: Kako ste se pozdravili.

OBTOŽENEC: Malo sem se mazal, kopal v morju. Veste, morje dela čudeže.

LEVI: Torej ste se le spravili skupaj?

OBSTOŽENEC: Da in ne. Oštaja moral sem moral še na operacijo da so mi popravili nos.

PREDSEDNIK: Ja, lahko ste hvaležen. Zdaj imate še lepšega kot prej.

OBTOŽENEC: Kako pa to veste.

PREDSEDNIK: Ha, mi vemo vse. Saj ste tukaj na sliki, pred tem ste bili res pravi krjavelj. (pokaže na prenosnik).

OBSTOŽENEC: Da res so naredili dobro. Porka stalaža saj me je tudi bolelo.

PREDSEDNIK: Saj vam je to plača zdravstvena blagajna.

OBTOŽENEC: Kje pa, ne ga biksati. Takrat nisem bil zavarvan.

PREDSEDNIK: Ali je bilo to vse?

OBTOŽENEC: Da in ne.

PREDSEDNIK: Hja, lahko bi bili hvaležni tistemu ki vas je mahnil. Kaj pa vse ostalo. Nimate nobenih težav več?

OBTOŽENEC: Da in ne. Proti burji res ne morem pišati. (se zareži)

DESNI: Kaj pa vaša žena? Je bila z vami ob vsem hudem?

OBTOŽENEC: Ne ni je bilo, nikoli več je nisem videl.

PREDSEDNIK: Res ne veste kaj je z njo.

OBTOŽENEC: Nekdo mi je rekel, da jo je videl na otoku Baliu. Govorilo se je, da si je našla nekega vampeža, ki je kar naprej vlekel cigare in jo vsake toliko lopnil po zadnjici. Ona pa da poskoči in zarezgeta kot mlada Lipicanka. Vse mi je bilo jasno.

DESNI: Torej sedaj živi z nekom drugim.

OBTOŽENEC: Da s tistim debelim prascem-odvetnikom. Slišal sem tudi, da se hvali, kako dobro ohranjeno sem mu pustil. Nič mu ne zavidam. Včasih je tako skuhala, da bi lahko plakate lepil.

LEVI: Torej sta ona dva nekakšna zarotnika.

OBTOŽENEC: Da. Gliha skup štriha. Prav ste imeli. Kasneje se mi je počasi začelo svitati, da sta prav ona dva to zrežirala. Tudi to, da sem se znašel v pržunu. Prav ona dva sta mi vse to skuhala.

DESNI: Pa veste kje ona sedaj živi. Imate njen naslov.

OBTOŽENEC: Pojma nimam.

PREDSEDNIK: Sprašujemo, ker je za njo razpisana tiralica.

OBTOŽENEC: Bog ne daj da jo najdete, ker bom potem spet jaz nasrkal.

PREDSEDNIK: Prej ste omenili nekakšen pržun. Kaj je to.

OBTOŽENEC: No, temu rečemo, pri nas zapor. Prav onadva sta speljala vse tisto na tistem lulu lulu, ko je shlapel ves denar. Če vam bo uspelo dobiti denar kolikor ga sploh še je, bo to vsekakor dobro. Babe pa bolje da ne najdete.

PREDSEDNIK: Torej sta vas ogoljufala?

OBTOŽENEC: Da, porka stalaža, zdaj pa ta praščon vleče cigare na moj račun.

PREDSEDNIK: Imam dolžnost, da vas opozorim, da tukaj ne trpimo nikakršnega kvantanja.

OBTOŽENEC: Prav, saj bom priden. (zamrmra sam sebi). Ha, ha, ha, samo tip še ne ve kako bo njega zdriblala. Tam kjer je ona doma bi rekli, da je pokvarjena kot kvargl. Mi vsi skupaj ji ne pridemo niti do kolen.

PREDSEDNIK: Kako je ime vaši ženi? Gleda v računalnik.

OBTOŽENEC: Mateja.

PREDSEDNIK :(Še naprej gleda) Tukaj piše Matilda Zgaga.

OBTOŽENEC: Kadar slišim to ime mi postane slabo. Kar strese me. Vsem sem zabičal, da jo morajo imenovati Mateja. Imena Matilda ne prenesem.

DESNI: Poslušajte, nismo zato tukaj da bi razglabljali o nekem imenu. Nam se zdi to ime povsem normalno.

OBTOŽENEC: Celo življenje se ne morem znebiti slabega občutka. Spominja me na tisto babnico s koso.

PREDSEDNIK: Sedaj pa res že pretiravate.

OBTOŽENEC: Prav nič ne pretiram. Oštaja kar mrzlo dobim po hrbtu.

PREDSEDNIK: Dajte no, Matilda je povsem spodobno ime.

OBTOŽENEC: Prav imate, rajši recimo kakšno o okroglinah nežnega spola.

PREDSEDNIK: Poslušajte sem vas že opozoril. Tukaj smo zaradi nečesa drugega. (Levi nekaj zašepeče predsedniku) No kar povejte, samo malo oblažite vse skupaj.

OBTOŽENEC: Oštrigeca, tisti tip se sedaj hvali naokoli kako ima moja Matilda pravzaprav Mateja, tako trdo lubenico, da bi lahko gor žeblje ravnal. Pomislite, kaj govori. In on naj bi bil neki intelektualec, človek od šul. Sramota?

(porotniki se spogledajo)

PREDSIEDNIK: (še vedno ne more skriti nasmeška) Veste kaj mi nismo tukaj, da bi vi do potankosti razlagali vaše vulgarnosti.

LEVI: In kaj boste počeli poslej ko nimate ničesar več.

OBTOŽENEC: Saj sem rekel, da sem filozof in občasno še nafilam kakšno zofo.

PREDSIEDNIK: Pravite da ne počnete ničesar.

OBTOŽENEC: Saj sem vam že povedal da občasno še nafilam kakšno zofo, saj sem ja filozof, kakšna gospa pa prav rada...

PREDSIEDNIK: Dovolj? Sem vam že rekel, da nas ne zanimajo potankosti v zvezi z vašim seksualnim življenjem.

OBTOŽENEC: Prav imate. Zdaj sem še posebej pogojno obsojen in čakam na novo sojenje v zvezi z davki.. Niste mi pustili, da povem do konca. Kakšna gospa prav rada sede na zofo, da popijeva kakšno kavico ha,ha,ha.

PREDSIEDNIK: Prav prav čeprav razumemo se še vedno dolžni davkarji? In tisto s posojilom tudi še ni razjasnjeno.

OBTOŽENEC: Da, sem in nisem. Vse se je spremenilo, ko sem bil prvič obsojen in sem imel rubež.

PREDSIEDNIK: Od česa živite sedaj.

OBTOŽENEC: Saj sem rekel da živim od filanja zof . A sem filozof ali nisem?

PREDSIEDNIK. Dajte no, ne norčujte se z nami.

OBTOŽENEC: Nič se ne norčujem. Prodal sem vikend v hribih.

PREDSIEDNIK: Tukaj imam zaznamek, da ste se posluževali nezakonitih zadev z računalnikom.

OBTOŽENEC: No ja, malo sem kibiciral z neko ministrico za kulturo in ji poslal nekaj zaflkljivih zadev. Baba mi je šla na živce, ker je v parlamentu kar naprej gobezdala, da se ni mogla ustaviti.

LEVI: A tako, spravili ste se na ministrico in vi menite, da je to kar tako, da se vsak lahko zafrkava z oblastjo.

OBTOŽENEC: kakšna oblast neki, saj v ustavi piše da ima pri nas oblast ljudstvo. Dajte no, tile sedaj so vsi skupaj navadne mone.

Vsi trije se spogledajo.

PREDSIEDNIK: Tega ne bom dal v zapisnik. Dolžan sem vas pa opozoriti, da se nekoliko zadržite.

DESNI: Gleda v računalnik in reče, tukaj vidim, da ste dobili leto dni zavora zaradi nekakšnih neresničnih sporočil.

OBTOŽENEC. Iz računalnika nekega znanca sem poslal časopisu osmrtnico, kakor da je tipček že škripnil. To je bil hec. Prišli so na pogreb, prinesli vence, mrliča pa nikjer.

(se zakrohočejo)

LEVI: To je bilo pa res preveč. Kako so vas izsledili.

OBTOŽENEC: Malo sem se ga nažvižgal, in v pijanosti bleknil kar nebi bilo treba. Izsledili so me pa tudi po pošti na računalniku, pravzaprav me je zašpecal tisti štronco od katerega je bila škatla. Saj veste da povsod šnofajo.

LEVI: Tega vam skoraj ne verjamem. Kaj zaradi tega ste šli v zapor.

OBTOŽENEC: Ne samo zaradi tega, vsega po malem. No, najprej sem mislil da so me zašili zato, ker je občasno prišla neka gospa od znanega politika, k meni za zofo.

LEVI: In vi ste to seveda razbobnali naokoli.

OBTOŽENEC: Ne, to pa ne. Džentlemani kaj takega ne trosijo na okoli. Sama se je pohvalila neki prijateljici in ta je izgovarjala naprej.

PREDSEDNIK: Dobro, dobro, lepo. Torej še vedno mislite da je bilo to zaradi osmrtnice in tiste gospe pri vas na zofi.

OBTOŽENEC: Da seveda ne. Bile so pa tudi precej hujše.

Eno z drugim se je precej nabralo. Tudi nekega znanega tipa sem enkrat žvajznil po dentjeri. Tako po filozofsko sem mu eno pritisnil. Madonca, kakšen kašin je ratal. Ampak siguren sem, da jim je šla moja firma zelo v nos in tudi zaradi tiste babnice. Potem pa še davki, rubež, tisto posojilo. Da prav res, najbolj sem nanana...najebal, oh oprostite nasrkal zaradi tiste babnice.

PREDSEDNIK: Veste kaj saj sem vas že opozoril.

OBTOŽENEC: Pa kaj ne veste, da se vse na svetu vrti okoli babje riti.

(porotniki staknejo glave in si dolgo šepečejo)

PREDSEDNIK: Mi smo končali. Samo trenutek počakajte. Takoj pride paznik.

(čez nekaj časa resnično pride paznik, se prikloni porotnikom in obstoji pri mizi. Tudi z njim si nekaj šepečejo, nakar mu predsedujoči poda preganjen list papirja.)

Paznik. Greva midva. Ala mrš greva.

OBTOŽENEC: (se obrne proti porotnikom in glasno vzdihne.) Papež ma vas rad?

(paznik ga nekoliko ihtavo jezno potisne proti izhodu) Scena se zatem zamuja in potem prižge, kakor da sta prišla v nekako celico.

PAZNIK: Torej ti si ta mila zgaga. Hm, hm (še naprej gleda v listek). Kdo bi si mislil. In ti pezdde si kradel slovenskemu narodu.

OBTOŽENEC: Kaj so napisali. Vse sem povedal po resnici.

PAZNIK: Po resnici. Resnica. Kaj je to zate. Si se kdaj spraševal o tem. (še vedno gleda v listek) Krjvelj, krjavelj to pa nej lepu vajš.. Krjavelj je bil poštenjak.

Saj sem jaz tudi. Sploh pa nisem nikakršen KRJVELJ. Saj imate napisano, da sem Emil Zgaga. Hja, res si prava zgaga. Zato boš pa nekaj časa tukaj gnit. Ha, nič si ne domišljaj. Nič televizije, samo vodo in ričet brez rebec.

OBTOŽENEC: Nič hudega. Ričet imam prav rad. Zadnje čase mesa sploh ne maram. (obriše se kot da bi imel poten obraz.) Matr kako vroče imate tukaj. Kaj nimate nobenega klimakterija.

PAZNIK: A ti bi bil pa rad za hece?(ga zabodeno gleda) kaj si mislil da si v Hiltonu, ko imajo še na sekretu hladilno napravo.

OBTOŽENEC: Kaj mislite, da ne poznam predpise. Tudi v zaporu mora biti tako kot se spodobi.

PAZNIK: Ha(zafirkljivo) Ti filozof. Hja, ta je šele dobra. Veš kaj, lump posebne sorte si. Ha, drugi teden greš pred sodnika. In upam, da boš dobil dobro porcijo. Zdaj je povsem jasno. Jaz b i vse take v flaiš mašino.

OBTOŽENEC: Joj n e gospod paznik. Kaj je to flaiš mašina?

PAZNIK: To je naprava ko te z gatami vred vtaknejo v stroj in zmeljejo. Potem iz tega naredijo pasjo hrano..

© Veso Pirnat-Brolski

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

OBTOŽENEC: Gospod paznik, samo tega ne. Oštja, saj ne mislite resno.

PAZNIK: Po novem temu rečemo reciklaža. Ne bomo ti držali štange. Kmalu boš dobil družbo. Še ena taka zgaga ti pride sem.

OBTOŽENEC: Ne, to pa ne. Saj nisem eden tistih iz parade ponosa. Pritožil se bom.

PAZNIK: Ha, ha ti tajkunčič, pritožil. Ha, ha. Kam, na tramvaj komando. Dokončno boš pokasiral svoje.

OBTOŽENEC: Veste, Ni prav. Jaz nisem kradel in lifral tja na tiste Kajmanske otoke in tam neko Panamo. Res ne. Vse sem krvavo zaslužil.

PAZNIK: Ne morem pomagati, tako so odločili porotniki.

OBTOŽENEC: Tako neumno so me spraševali, da sploh nisem imel nobene možnosti.

PAZNIK: gnil boš tukaj v posranih gatah.

OBTOŽENEC: Oprostite, kaj se pa greste. Kdo vam daje to pravico.

PAZNIK: Konec debate. Veš po novem se tukaj pri nas plača bivanje in hrana. Si mislil da je hotel, ane? To je bilo v socializmu. Zdaj moramo pa tudi mi kaj kasirati.

OBTOŽENEC: Saj nisem jaz kriv da sem tukaj, nedolžen sem.

PAZNIK: ha, ha, ha, vi vsi potem cvilite da ste nedolžni.

OBTOŽENEC: Niti ficka nimam več, država mi je vse pobrala. Same take male ribe lovijo. Tisti ta težki brancini pa se še vedno sprehajajo naokoli. Verjemite jaz sem nedolžen .

PAZNIK: Eh, ja nedolžen , madonca v tej državi smo vsi nedolžni, narod pa gaga. Praviš da si brez ficka, kaj pa tisti melončki tam v Hong Kongu. Bodi brez skrbi, vse se ve. Če še nisi vsega razkokodakal pa še boš. Veš mi znamo.

OBTOŽENEC: Mene so uničili zaradi povsem regularnega posla. Sedaj sem popolnoma na tleh, olupili so me do kraja dio mio.. reven sem kot cerkvena miš.

PAZNIK: kar cvili, cvili. Vse boš plačal. Nekaj šepče v mobilnik,

Paznik se nagne na eno stran, potegne iz žepa malo stekleničko in ga na hitro srkne. Celico preplavi vonj po žganju.)

OBDOLEŽENEC: Dio mio, a vi ga pa kar takole nažigate? takole v službi?

PAZNIK: vaje kaj Zgaga, to je sirup proti naduhi.

OBDOLEŽENEC: nisem vedel, da je dolenski sadjevec tako dobra madežija. To bi vi moral prijaviti kot inovacijo. Ha, ha, ha.

PAZNIK: /jezo uperi kazalec v njegove prsi in ga umakne, ker se zaslišijo koraki).

(v celico prideta dva orjaška možakarja / Fanta sedaj je vajin.

Pretipajta ga malo.

OBTOŽENEC: Jokajoče mene ni treba nič tipati. Saj sem samo v preizkavi. Jaz sem nedolžen, oštja nedolžen.

(vsi trije se začnejo na glas krohotati)

PAZNIK: Poslušaj ti Krjavelj Taka so pravila. Kar stran od mene.

OBTOŽENEC : Ne fantje ne, nedolžen sem Še zadnjič v obupu.(ponovno se vsi zakrohočejo)

© Veso Pirnat-Brolski

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

PAZNIK: Kar dajta ga, pa glejta da se ne bo kaj poznalo.

EDEN OD OBEH: Šef, kaj pa če se bo upiral.

PAZNIK: Madona, saj sta dva. Kar veselo po njem. Najbolje bo po ledvicah. Pokažite mu, da smo stara šola. Da še vedno znamo.

EDEN OD OBEH: Bova, bova šef (si oba zavihata rokave)

(nato ponovno eden od obeh)

Šef sam nekaj če dovolite. Tam zunaj sem slišal da je tip filozof. Da ne bo pol kakšna pipipiz...darija.

PAZNIK: Bodi kulturen, kakšne besede pa uporabljaš. Ti ga pa tudi pihneš. Ali smo ali nismo vzgojno varstvena zavod. Filozof, filozof jebela. Filozof za filat zofe in modroce. (oba debelo zineta)

PAZNIK; Kaj gledata debelo. Kar požgečkajta ga. Ampak ne tako da se bo smejal. /gleda enega od obeh ki se praska okoli trebuha in se še sam začne praskati).

PAZNIK: Maaater, zastoka, da nisi ti Krjavelj prinesel sem kake havajske picajzle?

EDEN OD OBEH: Šef, kaj so to picajzli?

Pazik: Veš kaj poba najbolje bo, da kar upravnika vprašaš.

EDEN O OBEH: Kaj našega upravnika od zapora, mislite šef.

DRUGI OD OBEH: Bod tih vosu. Zadnjič sem ga jaz vprašal, kdaj bomo delili dobiček. Pa si videl kaj je bilo. Kmalu bi me ven fuknili.

PAZNIK: Vi policiji sTe pa res špar kasa.

EDEN OD OBEH: Kaj je to špar kasa šef?

PAZNIK: No ljudje rečejo zabit kot špar kasa;

EDEN OD OBEH: Sem ti reku da bod tih.

OBTOŽENEC: Gospod paznik (priliznjeno). Jaz mislim da so policaji prav v redu fantje.

© Veso Pirnat-Brolski

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

PAZ IK: madona, saj sem tudi jaz policaj.

OBTOŽENEC: (še naprej priliznjeno) Se mi je zdelo, da niste samo pazik.

PAZNIK: Ha se sliniš? Kar v kopalnico z njim. Dobro sperita in zdrgnita vso tajkunsko gnusobo iz njega.

EDEN OD OBEH: Kaj pa nohte, šef, naj mu jih malo našponava.? Bo mogoče začivkal, kje ima še kakšne zaklade.

PAZNIK: Pustita nohte, drugi teden ima sodnika. Pazita na domine.

Sicer pa mislim da ima socialne. Pa do konca navijta radio in še vidva na glas prepevajta. Se obrne in gre.